

ת"פ 13596/10 - מדינת ישראל נגד ה ס

בית משפט השלום בעכו

10 ממרץ 2015

ת"פ 13596-10-14 מדינת ישראל נ' ס (עוצר)

ת"פ 13609-10-14

בפני כב' השופטת ג'ני טנוס
המאשימה מדינת ישראל
נגד ה ס הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה - עו"ד סלים נג'וא

הנאשם - הובא

הסניגור - עו"ד פולדמן אורן, ס. ציבורי

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

הנאשם הורשע עפ"י הודהתו בתקיפת קטין, עבירה לפי סעיף 368ב'(א) סיפה לחוק העונשין.

עפ"י עובדות כתוב האישום, הנאשם הוא אביו של הקטין ס.ע., ליד שנת 2000. ביום 1.10.14 ובuckבות סכטן בין הנאשם לבין אשתו (אמו של הקטין), החל הנאשם לצעוק ולקלל את אשתו. המתلون ביקש לגונן על אמו בכך שנעמד בינה לבין הנאשם. בתגובה לכך, היכה הנאשם את בנו באמצעות אגרופים וסתירות בכל חלקיו גופו ובפניו, השכיב אותו על הספה וחנק אותו כשהוא מניח את רגלו על צווארו. הנאשם חdal מעשייו רק לאחר שהדוד שמע את עצותיה של האישה, נכנס לבית והרחיק את הנאשם מביתו הקטין.

כתוצאה מהמעשים הנ"ל, נגרמו לקטין אדומות ו諾פיחות סמור לעין שמאל, שריטה בלחץ ימין, פצע קטן במצח ושריטה במרפק ימין.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות

בטרם אדרש לטענות הצדדים אצין, כי קודם להרשעה התנהלו מספר דיןונים הקשורים לכשירותו של הנאשם לעמוד לדין ולמצבו הנפשי בעת ביצוע העבירה.

על פי חווות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה לתיק מטעם הפסיכיאטר המחויז, הנאשם נמצא כשיר לעמוד לדין ובר עונשין. יחד עם זאת, בחווות הדעת מתואר הנאשם כособל מהפרעה סכיזואפקטיבית עם שימוש לרעה באלכוהול ובסמים. הנאשם אושפז במוסד לביריאות הנפש מספר פעמיים החל משנת 2004, חלקם בעקבות צו בית משפט ובחلك מהמקרים נמצא לא כשיר ולא מסוגל לעמוד לדין.

האשפוז האחרון היה כ-3 חודשים לפני ביצוע העבירה.

בחווות הדעת נקבע, כי בזמן ביצוע העבירה הנאשם היה תחת השפעת סמים והתנהגותו לא הושפעה מתווך פסיכוטי או פעילות הזיהיטית. במסגרת המלצות שבחוות הדעת, הומלץ לנายיר המשיך בטיפול רפואי קבוע ובהליך גמילה מסמים.

על אף שה הנאשם ביקש תחילת חילוק על תוכאת חוות הדעת, הוא חזר בו והודה במיוחס לו.

בטרם שמיית הטיעונים לעונש, העידו בפניי אשתו ובנו הקטן של הנאשם. השניים אמרו כי סלהו לנายיר על מעשיו. אשתו של הנאשם הוסיפה כי הרקע להתנהגותו האלימה נובע מאי נטילת הcadors ובעית העישון (שהכוונה היא נראה לעישון סמים).

ב"כ המאשימה הגישה את טיעוניה לעונש בכתב והשלימה את טיעוניה בעלפה, בעיקר לגבי מצבו הנפשי של הנאשם.

לטענה, הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה מתבטא בפגיעה בשלומו ובגופו של הקטן אשר סבל מחבלות בפניו, מתחושת מחנק ומתחושת שחד והשפלת, ולנוכח חומרת המעשה והצורך בעינויו משמעותית בעבירות אלימות במשפחה, ובשים לב לניסיבות ביצוע העבירה, עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר במסגרת מתחם העונש ההולם שנע לדידה בין 12-24 חודשים.

לעומת זאת טען הסניגור, כי יש להקל באופן משמעותי עם הנאשם אשר נמצא במעטך מאז המקרה, תקופה של כ-5.5 חודשים. לדבריו, מדובר במקרה עם נסיבות מיוחדות המחייב התייחסות מיוחדת, שכן גם אם הנאשם הוא בר עונשין וכשיר לעמוד לדין, לא ניתן להתעלם ממצבו הנפשי עבור ביצוע העבירה כנתון רלוונטי לעניינו.

הסניגור טען כי מתחם העונש ההולם נع בין 12 חודשים בפועל, וכי יש להקל עם הנאשם ולהעדיף את השמירה על התא המשפטי תוך התחשבות בעמדתם הסלכנית של בני המשפחה.

כמו כן, הסניגור הפנה לאמור בהחלטה של מותב אחר מיום 26.2.15 (אגב הדין בבקשתה למעצר עד תום ההליכים) בה נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6-3 חודשים מסר בפועל, ובנסיבות אלה ברி כי הנאשם ריצה כבר עונש שנמצא ברף העליון של המתחם.

דין:

מעשהו של הנאשם פגע במספר ערכיים מוגנים ויעירם, שלומו הפיזי והנפשי של המתalon, שהינו קטן בן 14 שנים.

אין צורך להזכיר מיללים על ההשלכות הנובעות מפגיעה בגוףם ובנפשם של ילדים רכים בשנים, ועל החותם שפיגועות אלו משאירות בנפשם עם התגברותם. זכותו של כל ילד לחיות בכבוד וב敖ור, ואילו דרכי חינוך המבזים ומשפילים את הילד פסולים וראויים לכל גינוי.

במסגרת הנسبות הקשורות לביצוע העבירה, אין להתעלם מהעובדה, כי עבירות האלימות בוצעה כלפי קטן רך בשנים ומשי האלימות כללו סטירות, אגרופים ואקט של חניקה. ברוי אם כן שפוטנציאל הנזק הטמון במשעים כגון אלה, הוא גדול.

לכך יש להוסיף, כי הנאשם לא חדל ממעשיו עד להתרבות גורם אחר אשר נחלץ לעזרתו של הקטין למשמע עצוקותיה של האם, ואלמלא כך יש להניח כי לפחות היו נגרמות חבלות חמורות בהרבה.

בבואי לקבוע את מתחם העונש ההולם אצ"ן, כי שני פסקי הדין שעלהם בבקשת המאשימה להסתמך לצורך קביעת המתחם מתייחסים למקרים חמורים יותר מהמקרה דין ולתיקים של ריבוי עבירות (מה שלא מתקיים בתיק זה). לעומת זאת, פסקי הדין אליו הם הפנה הסניגור בטיעונו אשר מתייחסים למתחמים נמנאים בהרבה, הם בגין מקרים שקרובים יותר לנسبות המקירה שלפנינו.

יודגש, על אף שעמדת בתי המשפט אחידה להוקיע מעשי אלימות בתחום המשפחה, הפער בתוצאות הענישה בין פסקי הדין השונים נובע בעיקר מהעובדה, שאין מקרה אחד דומה לשנהו, והרי סטירה לישבן או לחוי אינה דומה לשבירת גפיים, ואין דומה אירוע אחד או אירועים בודדים לרצף אירועים המהווה דרך חיים עד כדי התעללות מתמשכת.

לאור האמור לעיל, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מעשי הנאשם, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע המעשים, ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנוגעת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נع בין 3 חודשים מסר שיכול יירוץ בעבודות שירות ועד ל-12 חודשים מסר בפועל.

באשר לנسبות אשר אין קשורות לביצוע העבירה, יש לציין את התחלואה הקפולה ממנו סובל הנאשם, כמפורט בחווות הדעת הפסיכיאטרית, וכי העבירה בוצעה בהיות הנאשם תחת השפעת סמים ועל רקע אי נטילת הטיפול הרפואי שהוא אמור לקבל.

כמו כן, אפונה לגילוין הרשעות קודמות של הנאשם שכלל מקרים בגין עבירות אלימות, כולל תקיפה סתם של קטין בידי אחראי, שהסתתרו במתן צווי אשפוז, לאחר שנקבע כי הוא סובל ממחלת נפש ואין מסוגל לעמוד לדין. לעומת זאת, הרשות בדין הן בעבירות אחרות ובבעיראת אלימות אחת ישנה משנת 2000.

לצד אלה יש לצוין, כי הקטין ואמו הביעו עדמה שלחנית כלפי הנאשם והביעו את רצונם כי הנאשם יוחזר לחייו המשפחתי.

נסיבותיו של המקרה אין מגלות שיקולים מצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם, בין לחומרה ובין לקוללה, ובאיוזן בין מכלול השיקולים, לרבות העובדה כי הנאשם שווה במעטך כ-5.5 חודשים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל לתקופה החופפת את תקופת מעצרו עד היום, קרי מיום מעצרו בתאריך 1.10.14 ועד היום.

2. מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים למשך 3 שנים מהיום, וה坦אי הוא כי בתקופה זו לא יבצע עבירה אלيمة מסווג פשע, וירושע בגינה.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ט אדר תשע"ה, 10/03/2015 במעמד הנוכחים.

ג'ני טנוס, שופטת